

середовищі, скласти фінансовий план для реалізації кадрових заходів.

УДК 330.322.16

УДК 656.052.510.223

**ВИБІР ТЕХНОЛОГІЇ ПРОСУВАННЯ
ВАГОНОПОТОКІВ В НАПРЯМКУ
ПОРТІВ, ЯКІ ОБСЛУГОВУЮТЬ
ПОРОМНІ ПЕРЕПРАВИ**

Головка Т.В., асистент (УкрДАЗТ)

Сучасний стан розвитку перевезень у змішаному залізнично-водному сполученні характеризується зростанням вимог до строків доставки вантажів, якості перевезень, скорочення витрат на вантажно – розвантажувальні та транспортно – складські операції. Усе це можливо тільки при тісній взаємодії та координації роботи видів транспорту, зокрема залізничного та водного, що дозволить скоротити міжопераційні простой вагонів та локомотивів у припортових вузлах та на прилеглих дільницях.

Умова стійкого функціонування логістичного ланцюгу „станція відправлення – поромний комплекс” буде досягнуто при мінімальних експлуатаційних витратах на просування вагонів в напрямку порту та часу простою порому, який відповідає визначеним технічним нормативам на навантаження-розвантаження судна та додаткового часу на виконання техніко-технологічних операцій.

Відповідно до зазначеного було проаналізувано можливі технології просування вагонопотоків в напрямку поромних комплексів з метою вибору найкращого варіанту технологічного процесу для безперебійного завантаження поромів вантажними вагонами, а при їх нестачі, автотранспортними засобами з послідовним їх відправленням.

Визначено, що основним аргументом, що впливає на вибір варіанту просування є інтенсивність вагонопотоків призначенням на поромний комплекс, що забезпечує безперебійне його навантаження. Також визначено, що обсяг навантаження порому вагонами в тому числі залежить від кількості одиниць автотранспорту, який представлено великотоннажними автомобілями.

**ВПЛИВ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
НА РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВОСТІ В
УКРАЇНІ**

*Гончаренко Н.Г. зав. каф. економічних дисциплін
Науменко М.О., професор (АВВ МВС України)*

Економічна політика держави пов'язана з активізацією інвестиційної діяльності. Необхідність залучення довгострокових інвестицій зумовлена потребою підвищення життєвого рівня населення і забезпечення соціальної стабільності.

Серед інвестиційних механізмів, які сприяють структурним змінам в промисловому секторі економіки, можна виділити дві групи. До першої групи відносяться заходи, що проводяться приватними інвесторами, до другої - державна інвестиційна політика, складовою частиною якої є приховане субсидування інвесторів шляхом надання фінансових пільг. Необхідно враховувати, що конкурентна перевага базується на здатності і готовності промислових підприємств до інновацій. Сталий розвиток вітчизняного промислового сектору залежить від здатності держави мотивувати бізнес на активізацію інвестиційних процесів.

З інвестиційною активністю пов'язана конкуренція між великим і малим бізнесом. Відомо, що провідні світові корпорації витрачають величезні кошти на інвестиційні розробки. Пріоритети науково-технічного розвитку все більш зв'язуються з демонстраційними дорогими проектами проривного характеру, а зі збалансованим розвитком всіх ланок інвестиційного процесу. Цей баланс повинні забезпечити малі і середні компанії. Розвиток малого і середнього бізнесу є індикатором інвестиційної орієнтації національної економіки.

Головною проблемою в розвитку інвестицій, як частини державної політики, є невідсутність фінансових ресурсів, а відсутність мотивації до зміни структури економіки. Інвестиції в реструктуризацію економіки вимагають тривалих і постійних вкладень і вони носять ризиковий характер.

Таким чином, для підтримки рівня промислового виробництва України необхідно здійснення багатомільярдних вкладень та заохочення активності в інвестиційній сфері через інвентаризацію існуючих технологій, що дозволить усунути розпилення державних коштів і передати невикористану регіональну власність в управління муніципалітетам для створення інноваційно-технологічних центрів. При цьому державі слід уникати жорсткого регулювання ринку високих технологій, оскільки інвестиційний процес відрізняється високою невизначеністю

результату, вимагає ініціативності, великих знань в області технологій і маркетингу. В майбутньому основну увагу необхідно зосередити на інституційній сфері.

УДК 330.341.1

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ КРАЇНИ

Гречішкіна А.А., аспірант (УкрДАЗТ)

На сучасному етапі розвитку світової економіки спостерігається зростання темпів інноваційних змін, переглядаються стандарти та пріоритети, які здавались непохитними ще 30 і навіть 20 років тому. Те, що вважалося визначальним у розвитку економіки будь-якої країни сьогодні не здатні повною мірою забезпечити економічне зростання держави.

Ефективна державна інноваційна політика є однією з передумов успішного впровадження інвестиційно-інноваційної моделі розвитку національної економіки.

Головною метою державної інноваційної політики в Україні є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції.

Державне регулювання інноваційної діяльності здійснюється шляхом: визначення і підтримки пріоритетних напрямів інноваційної діяльності державного, галузевого, регіонального та місцевого рівнів; формування й реалізації державних, галузевих, регіональних та місцевих програм; створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки виконання інноваційних проектів; встановлення пільгового оподаткування суб'єктів інноваційної діяльності; підтримки функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури.

Сьогодні необхідність вирішення проблем, пов'язаних з інноваційним розвитком економіки України, набуває особливого значення. Та без здійснення державою рішучих кроків і дій у напрямку стимулювання інноваційної діяльності ці питання залишаються невирішеними. Держава як організатор і координатор структурних зрушень має створювати умови для

активізації національного науково-технічного потенціалу й інноваційної діяльності, впровадження нових технологічних укладів,

подолання розриву між наукою і виробництвом, забезпечення реального трансферу технологій. Національний лісотехнічний університет України

Таким чином в Україні необхідно найближчим часом на загальнодержавному й регіональному рівнях здійснити комплекс заходів з організаційно-економічного і правового забезпечення, створення й ефективного стимулювання інноваційних структур, які в інших країнах демонструють позитивні результати щодо реалізації інновацій.

УДК 330.131.7:656.2

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ РИЗИКІВ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Диколенко О.Г., здобувач,
Громова О.В., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)*

На сьогоднішній день залізнична галузь України знаходиться у стадії реформування, таких перетворень вона потребувала давно. Функціонування залізниць є неможливим без залучення додаткових коштів. Отже, створення сприятливих умов для ведення інвестиційної діяльності на залізничному транспорті – одна з найголовніших задач.

Однак, будь яка інвестиційна діяльність супроводжується певним видом ризику. Визначимо основні ризики властиві АТ «Укрзалізниця»:

1 Кредитний ризик (ризик на контрагента або емітента) – це ризик того, що контрагент АТ «Укрзалізниця» не виконає свої зобов'язання повною мірою або на необхідну дату, або у будь-який час після цієї дати.

2 Кредитний ризик АТ «Укрзалізниця» визначається як комбінація перед розрахункового і розрахункового ризиків.

Перед розрахунковий ризик. Ризики втрат через невиконання або неналежне виконання зобов'язання контрагентом, коли зобов'язання АТ «Укрзалізниця» перед контрагентом ще не виконано. Для визначення подібного роду ризиків, іноді використовуються терміни «ризик втрат по відшкодуванню» і «перед розрахунковий ризик».

Розрахунковий ризик (прямої). Ризик втрат АТ «Укрзалізниця» через невиконання зобов'язань контрагентом по транзакції в процесі розрахунків, коли зобов'язання перед контрагентом було виконано, а зобов'язання